

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 37/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 18.05.2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан свима, седите.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **оптужени Кесар Душко,**
- **бранилац оптуженог адвокат Душан Машић,**
- **пуномоћник оштећених адвокат Миљкан Пуцар.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећени нам нису присутни, Ризвић Аднан и Амира Ризвић? Молим Вас, укључите микрофон.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Оштећени нису у могућности да присуствују овом суђењу, зато што имају великих психичких проблема, тако да молимо суд да то уважи, ако треба доставићемо медицинску документацију, јер су након тога и после овог догађаја лечени у одређеним установама, па молимо суд да то прихвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Видим да је успостављена и видео-конференцијска веза са Судом у Босни и Херцеговини. Дobar дан, ко нам се јавља?

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Дobar дан и Вама, поздрав из Сарајева, из Суда Босне и Херцеговине, ја сам судија Јесенковић Весна, ја сам судија овог суда. Поздрављам и ја Вас, наравно, не знам да ли се чујемо, да ли су у реду везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо се одлично, поздрављамо Вас и ми.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Дакле ево, као што знате, за данас је заказана ова видео-конференција, поступајући по замолници Вишег суда у Београду за међународну правну помоћ. Ми смо удовољили вашем захтеву, а везано за саслушање ова два сведока, то су Кнежевић Радослав и Радаковић Драго. Ја Вас могу обавестити да су оба ова сведока приступила у Суд у Босни и Херцеговини, односно исти су приведени из КПЗ где се налазе на издржавању затворских казни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, само да ја то констатујем у записник.

Констатује се да је успостављена видео-конференцијска веза са Судом у Босни и Херцеговини.

У судници је присутна судија Јесенковић Весна, која извештава суд да су присутни и сведоци Радослав Кнежевић и Драго Радаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице, да ли сте утврдили истоветност сведока?

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Да Вам кажем, то су сведоци који су у суд доведени из КПЗ Туњице у Суд Босне и Херцеговине, дакле они код себе немају неке личне податке, али су они наравно доведени на основу наредбе за довођење који је издао суд, а по оним подацима које сте Ви послали суду и према оним позивима. Ја могу гарантовати да су то лица која су по оним подацима доведени из КПЗ Туњице и да их је довела судска полиција у просторије Суда Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испитају сведоци Драго Радаковић и Радослав Кнежевић.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Колегинице, само да Вас питам, да ли имате неки редослед, кога сведока мислите прво да саслушате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево може Драго Радаковић, а у међувремену да напусти онда судницу Радослав Кнежевић.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Није ниједан сведок у судници, њих нисмо позвали. Дакле, позваћемо прво Радаковић Драгу. Ево дакле, ја Вам још једном потврђујем, обзиром да ја нећу бити цело време овде, пратити ову видео-конференцију, мислим да Вам није потребно моје присуство. Дакле, ја сам ту да утврдим идентитет ових сведока и ја потврђујем да их је судска полиција довела у Суд Босне и Херцеговине и да се ради о тим лицима. Дакле, Радаковић Драго је први сведок кога ћете саслушати. Ми ћемо га позвати у судницу, судска полиција ће га довести, а након тога ми имамо сараднике овде. Не знам да ли имате неко питање за мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја немам питање.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Да ли Вам је потребно моје присуство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се само захваљујем што сте нам омогућили, што сте нам указали ову помоћ у овој кривично-правној ствари, тако да Вам се захваљујем.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Нема никаквих проблема, ја Вас поздрављам, а дакле наставићете Ви са саслушањем Радаковић Драге, а након тога иде овај други сведок Кнежевић Радослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, поздрав.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Дакле, замолићу сараднике да се у судницу уведе сведок Драго Радаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Мислим да је поново веза успостављена, јесам ли у праву, да ли ме чујете у судници добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, чујемо Вас и видимо.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Добро. Ево, дакле, ја ћу констатовати да је у судницу приступио сведок Радаковић Драго. Ја ћу само кратко сведоку рећи, дакле, Ви сте овде данас приступили у Суд Босне и Херцеговине, обзиром да је поступајући по међународној правној помоћи, удовољили смо замолници Вишег суда у Београду и Ви сте данас овде позвани да сведочите у предмету који се пред Вишим судом у Београду води против Кесар Душка, мислим да се ради о том предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Даље ће преузети колегиница и Београда, само да Вас упознам зашто сте овде.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Знам, знам.

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Колегинице, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Радаковићу, добар дан, да ли ме чујете?

СУДИЈА СУДА БиХ ВЕСНА ЈЕСЕНКОВИЋ: Само мало, сведок, морате ставити слушалице, ево само тренутак.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Радаковићу, да ли ме чујете?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Чујем, чујем, изврсно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми рећи, да ли има измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Нема, никаквих нема измена, све је онако како стоји у пресуди нашој.

Сведок Драго Радаковић, са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Јесте, јесте све ми је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против оптуженог Душка Кесара, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ви знате зашто сте позвани.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да нам испричате све што Вам је познато у вези догађаја који се збио у ноћи између 30. и 31. марта 1992. године.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Знате како, овај, ја сам ту изјаву дао када су долазили господи судија, онај за ратне злочине и јавни тужилац и од Кесара овај Душка када је долазио његов онај адвокат, па сам дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било 29. маја 2009. године.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушани у просторијама Окружног тужилаштва у Бања Луци.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви остајете код тог исказа?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Слушајте, и том сам приликом дао овај Душковом, оном адвокату, дао сам сав наш онај спис од, како смо провели ноћ оно у СУП-у када сам радио, све док сам радио као полицајац, овај, све сам то написао и то сам дао Душковом адвокату и при томе, то сам написао и дао и при оној изјави остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми за сада ништа нисмо још добили, али видим да бранилац управо показује суду. Да, након сведочења Вашег приложиће у спис, видећемо шта сте написали, али дакле, да ли Ви остајете код ове изјаве, односно код саслушања у Тужилаштву Бања Лука, да ли остајете у свему код тог исказа?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да, да, у свему, у свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи сада, пред већем укратко шта се догодило те ноћи, где сте били, у ком својству сте били присутни, испричајте нам све што Вам је познато.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Рећи ћу Вам, ја ћу Вам одмах рећи, овај, не знам ни који пут већ то говорим, овај, ту ноћ сам ја радио, радио сам на Аутобуској станици другу смену и после када сам предао смену, ја сам отишао кући, али сам, мислим, чуо сам оне пуцње у току ноћи и оно све, тако да нисам, па сам тек после када сам долазио другу ноћ у трећу смену, чуо сам шта се десило у Приједору, тако да ја званично не знам право шта се десило, док нису оно што су рекли-казали. Ја сам рекао тамо, имам исто, написано је у оним списима. Једина моја грешка је што сам послушао своје претпостављене, па сам групу војника, мислим припадника Војске Републике Српске, одвео до пункта да их спојим са оним Драгом Јокановићем. Ту сам спојио и ја сам се вратио кући. Најпре сам се појавио у СУП-у, јавио сам се да сам то обавио и онда сам отишао кући и тако да ја више не знам о томе ништа. А све што сам чуо, чуо сам кроз причу рекла-казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам испричате, каква је била ситуација у то време у Приједору?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: То је за мене била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких немира?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: За мене је била ситуација нормална, овај, пошто сам ја радио у рејону где је баш било мало проблема, ту је, све је било уредно и што се тиче, све је овако било нормално, није се ништа показивало да има неких тензија и ово, све је било нормално је ишло, само што кажем да су се чули поједини пуцњеви из оружја, бацање бомби и тако и шта се дешавало на тим другим рејонима, ја не знам, пошто нисам смео ни напуштати свој рејон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће Вам тужилац постављати питања, по Закону први. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту ноћ, ко је био са Вама у смени?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: У мојој смени био је Тркуља Зоран и био је Бабић Зоран, овај што је сада инвалид, што се води против њега процес. Он је теши инвалид у колицима, заправо, у кревету је он, он је стопосто непокретан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У које време сте предали смену?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: На време сам предао смену Кнежевић Радосаву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У које време?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: У 22,00, они су дошли у ноћну смену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ком месту и на који начин сте му предали ту смену, где сте му предали смену?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Предао сам на Аутобуској станици, имамо ми једну просторију на Аутобуској станици железничкој горе, имамо нашу просторију полиције где сам му предао уредно смену и ту смо се поздравили и ја сам отишао у станицу да се пријавим и да оставим своје оружје тамо где ми остављамо и да оставим онај своју радиостаницу, моторолу да се пуни до преузимања идуће смене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се то технички обавља предаја смене, како се то обавља?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Технички се обавља да ја предам овај напишем ја свој извештај шта се дешавало на мом рејону и да то ја предам у станицу полиције, а њима предам фино, уредно тај наш рејон да је ту ноћ све било уредно, све је под контролом, у мојој смени, другој смени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали ту ноћ неку радио-станицу?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Ја сам имао радиостаницу своју коју дужи моја смена. Значи, ја сам узео радиостаницу и вратио је на пуњење, да бих је преузео сутрадан за ноћну смену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли од раније познавали Кнежевић Радослава?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Па јесам познавао, јер смо радили на истом рејону, а пре него што сам почео радити, мислим, он је дошао млад у полицију, завршио је школу и дошао је млад у полицију, нисам га пре познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Драшка, јесте познавали?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Драшка сам познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Крндија Драшка, да ли сте познавали?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Јесам, јесам, познавао сам Крндију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Кесар Душка?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Кесара нисам, Кесара сам први пут упознао када сам изашао из притвора 1994. године, када смо добили ослобађајућу пресуду, када сам изашао, онда смо се упознали, а пре га нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали, да ли је он имао некакав надимак по којем сте могли да га познате?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Не, ништа о њему нисам знао, ништа, кажем Вам, до октобра 1994., уопште га нисам познавао, нити сам га знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли нам можете рећи, то што сте чули рекла-казала о догађају критичне ноћи када је побијена ова породица, да ли нам можете рећи, шта сте то чули рекла-казала, како се то десило?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Само сам чуо, само сам чуо да је нека група дошла и да је то извршила, ту, да је извршила убиство, ја друго о томе не знам ништа, пошто ја нисам, предао сам смену и отишао кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта се причало, која је то група?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Не знам друже пошто ја пуно, да Вам кажем, пуно не гурам нос у туђе ствари, а своје проблеме ником не говорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви познавали овог Ризић Фарука и некога из његове породице?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Фарука сам познавао као аутомеханичара зато што смо имали пре сукоба овај, пре рата, имали смо код њега да можемо вршити мењање гума и тако, прање возила и то, тако сам га знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали икаквог разлога да сумњате у његову лојалност?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Па да Вам кажем нешто, овај, ја сам када је био напад на Приједор, овај, ја сам држао тај рејон, па смо ту и вршили, овај, претресе, па је нас пар, овај, када је требало привести доле у станицу, ми смо га одвели у станицу, нисмо га хтели возити марицом, него су га везали и провели кроз град и предали га доле дежурном, али то је било 1992. године и тада ја уопште са њим нисам ни контактирао, нити сам био са њим, од тог датума и од тог случаја. Где је он даље био и где је боравио, ја немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли имате питања?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Адвокат Душан Машић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Извините.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Адвокат Миљкан Пуцар, пуномоћник оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, по Закону сада тако је, по Закону прво бранилац.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Адвокат Душан Машић, бранилац окривљеног Кесер Душка. Господине Радаковићу, добар дан.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Добар дан.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја ћу Вас питати само једно питање. Наиме, 29.05.2009. године, у просторијама Окружног тужилаштва у Бања Луци, Ви сте мени предали једну Вашу изјаву коју сте насловили као «црни мрак».

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: То је, како ја из тога видим, изјава Радаковић Драге и Кнежевић Радослава, потписана изјава, с тим што сте се на првој

страни само Ви потписали. Ја је до сада нисам дао суду, јер нисам имао Ваше овлашћење да смем да то користим и да дам суду. Ја Вас питам, да ли имам Ваше овлашћење да предам суду то што сте Ви мени тада дали?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Ја чим сам Вама то дао, значи то сам писао и за своју апелацију и то сам послао за апелацију и то је отишло још у друге руке, овај, отишло је људима који сада по томе раде, па чим сам Вама дао тај папир, значи дао сам Вам ја своју сагласност и своју пуномоћ да са тим Ви можете радити и предати суду и све што треба, јер Ви то знате боље него ја.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Хвала Вам, господине, других питања за Вас немам, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Могу ли ја Вас још нешто да само замолим? Ја имам јако великих проблема са Тужилаштвом у Бања Луци, пошто смо ја и Кнежевић добили и окривљени за овај ратни злочин, за ово наше што се десило у Приједору, а Ви знате да је поп Матуновић исто убијен у Приједору. За неки сада случај, овај, ја сам био лични пратилац Симе Дрљаче. Митровић ме гњави толико да ја прихватим на себе да сам ја убио попа Матуновића да би он решио свој проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радаковићу, то није сада за ово нас што овде интересује.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Слушајте, за мене јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе расправљати.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: За мене јесте, па молим господина може ли икако да ми помогне по том питању, да ступи са овим Митровићем у контакт па да решимо то, јер то мене јако жуља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радаковићу, нећемо сада ову судницу користити за такву врсту разговора, него само везано за овај предмет због кога сте Ви и позвани у својству сведока.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате више питања, да ли Ви имате неко питање? Нема питања. Хоћете ми рећи, молим Вас овако, хоћете ми рећи само, да ли је било неких страдања у Приједору у том временском периоду, да ли је неко од полиције страдао?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: У томе периоду када је то било, када се све дешавало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Па, пре тога, овај, десило се да је погинула група од дванаест људи на Бихаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, отприлике?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на тај догађај?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: То је било негде, то је било негде крајем 1993., почетком 1994. године, када је отишла група припадника полиције са нашим командантом Парашом када су отишли на Бихаћ и ту је страдало њих дванаест полицајаца на том ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спомињали да је био неки напад на Приједор. Када је то први пут било?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Па то је било 1992. године када је био напад на Приједор, када су кренуле паравојне снаге овај Муслимана, када су кренуле на Приједор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте Ви тада, те ноћи када кажете да сте преузели, да сте предали дежурство, да ли сте Ви били у униформи?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да, био сам у униформи, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви припадници полиције имали једнообразну униформу?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Једнообразну, плаву маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од оружја?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Од оружја сам имао аутоматску пушку коју сам, када завршим дужност, остављао, имали смо шошке у СУП-у и то смо остављали, нисмо носили кући, остављали смо у СУП-у, имали смо своје шошке где се оне закључавају и кључ остављамо и кључ остављамо у дежурну службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тада када сте Ви били дежурни, када сте били у тој другој смени, ко је био вођа те смене?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Био је вођа Тркуља Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало, да ли су сви имали мотороле или је био задужен само вођа?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Само вођа патроле задужи једну моторолу, коју мора вратити у смену, то сам рекао једном, да се пуни, да би је могли преузети идућа смена, јер свака смена је имала своју моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се десило некада да Ви нисте имали моторолу у смени?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Па јесте, овај, некада се деси овај да немамо мотороле, некада деси се да добијемо старе оне, токи-воки старе оне које су слабе батерије, то су оне велике радиостанице, тако, то се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су функционисале телефонске везе?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Ту ноћ телефонских веза уопште није било, тај дан, уствари, када сам ја радио, овај, телефонске везе су се прекинуле негде око три сата послеподне и није их било, чак није било ни када сам ја дошао у трећу смену сутрадан, није било телефонске везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како би се онда, на који начин одвијало то на терену, рецимо, имате неку дојаву, нешто се догодило, како бисте Ви обавестили дежурну службу?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Па, један би морао од нас, значи пошто је било нас тројица у смени, онда би један отишао у станицу полиције, ако би имали проблема, па би обавестили, а нас двојица остали, мислим друга двојица би остала горе на рејону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били дужни да напишете неки извештај, дакле, конкретно шта се тог дана све догодило?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Вођа смене је, нормално, написао извештај да је све било уредно у току наше смене и ми смо то предали дежурном, што ја мислим да постоји и дан-данас у дежурној служби записано у оној књизи дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали још неког Кесара у то време?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли чланови већа имају питања? Изволите.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Господине Радаковићу, можете ли нам рећи, тај рејон који сте Ви покривали у Приједору, да ли је то обухватало и рејон где се налазила кућа Ризић Фарука?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да, да, то је индустријска зона, то је узимало Аутобуску станицу, жељезничку станицу, кексару и «Целулозу», уствари, фабрика папира «Целулоза».

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Можете ли нам рећи, да ли сте Ви 1994. године давали свој исказ пред истражним судијом Креча Мићом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може само да одговори да ли је давао, али те исказе нећемо користити.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: То ја знам, ја само питам да ли је давао.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Никакав ја говор нисам дао овај Мићи Кречи, док овај, ми смо само у ономе КПЗ Бања Лука, када смо били у истражном поступку, ми смо само потписали већ написане изјаве.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро, рекли сте да сте у октобру месецу 1994. године упознали Кесар Душка. Можете ли рећи, где и када сте га упознали?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Упознао сам га у клубу борилачких вештина овај, пошто сам био и ја члан овај клуба борилачких вештина, бавио сам се борилачким вештинама, па сам га тако упознао, па сам ја када сам дошао горе, он мене пита, «хоћеш мени бити спартнер», рекох,

«видиш друже колики си ти, а колики сам ја» и онда ми је он пружио руку и рекао ми је да је он Кесар.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Да ли сте Ви пре тога били у притвору, везано за овај догађај?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Ми смо били шест месеци у притвору за тај случај и 1994. године смо ослобођени.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро. Да ли сте пре тога упознавања са Кесаром, имали оптужницу у којој је писало да је Кесар Душко са Вама заједно.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Јесте, писало је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми имамо све, имамо комплетан спис.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Знам.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: То има, то све пише, то има списи и ту има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо уопште користити тај спис.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Ја сам само питао на ту околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо колега све у спису.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро, моје је само питање, да ли је упознао, значи, да ли је он упознао Кесар Душка након што је прочитао оптужницу у којој је писало да се заједно ставља са Кесар Душком, моје је то питање само.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Ја друже, ја мислим да сам рекао добро и да се добро разумемо. Ја сам Кесара упознао први пут 1994. године у клубу борилачких вештина «Жељезничар» горе на Железничкој станици у Приједору.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро, можете ли нам рећи.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: А пре тога га уопште нисам познавао.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро, можете ли нам рећи, да ли знате Гвозден Драгана?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Гвозден Драгана знам, зато што смо радили заједно, мислим, нисмо радили у истој смени, али радили смо у истој станици.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: А да ли Вам је познато да је Кесар Душко био резервни полицајац?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: То сам после, овај, када смо ми изашли из затвора, мислим у току док смо били горе у притвору, то сам сазнао, он је радио у станици два горе, а ми баш најмање имамо контакта са станицом два, то су два различита рејона, овај два различита дела града.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро, рекли сте да сте били пратилац Симе Дрљаче. Можете ли нам рећи, у којем временском периоду?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Био сам од, значи од 1993. године када сам се вратио са Книна, па све до његове погибије.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: До његове погибије?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: А како сте били пратилац Симе Дрљаче као начелника СЈБ Приједор, а радили сте у сменама на Аутобуској станици?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Слушајте, није он стално негде ишао, када негде пође онда је била нас група од дванаест људи која је подељена у две смене и када идемо са њим, овај, а и нисам ја стално радио овај у сменама, пошто смо били некада и на терен одемо, па смо ишли по ратишту.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: А после када се смирило, када је потписан онај Дејтон и оно, онда смо кренули пратити Симу, а ово за време рата смо само овако повремено са њим ишли, пошто је имао у ту групу највише поверења.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте припадали полицијској станици број један Приједор?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Број један, Центар један, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај рејон је уствари потпадао под ту станицу полиције, јел тако?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Да, да, тај рејон, мој рејон и све по граду. Има, госпођо, има један овај што смо ми звали подвожњак, то је наш подвожњак који је делио Приједор 1 и Приједор 2, то значи Месну заједницу Приједор 1 и Приједор 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је Кесар радио у полицијској станици Приједор 2?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Па, да, био је горе у Приједору 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не, он каже да је радио у баш у полицијској станици Приједор 1?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Можда је после, после је дошао, када је дошао после, јер ја не знам, пре га нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже од првог момента да је био у полицијској станици Приједор број 1?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Е не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике никада заједно да будете у некој смени?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Не, никада нисмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том временском периоду, наравно, рецимо у марту месецу?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Не, не, никада нисмо били заједно у смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко нешто да пита? Да ли Ви имате још нешто да изјавите, нешто што је можда битно за овај поступак, а да Вас нисмо питали?

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Не, ништа, једино то што сам споменуо његовом том адвокату што имам проблема, то једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам се захваљујем, можете ићи. Ја бих молила сведока Радослава Кнежевића.

САРАДНИК СУДА БиХ: Само сачекајте тренутак док судска полиција доведе сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК ДРАГО РАДАКОВИЋ: Хоћемо ли ми добити какав записник за ово или? Има ли какав записник да ми знамо, да можемо.

САРАДНИК СУДА БиХ: Хало Београд да ли се чујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

САРАДНИК СУДА БиХ: Сведок је приступио тако да можете почети са испитивањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кнежевићу, добар дан. Слушалице ставите молим Вас.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Добар дан, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас, Ви сте били саслушани у просторијама Окружног тужилаштва у Бањалуци 29.05.2009. године, да ли од тада има измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Мислим да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ са личним подацима као на записнику о саслушању сведока од 29.05.2009. године, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води кривични поступак против Душка Кесара, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, па бих Вас замолила да нам испричате све што Вам је познато у вези овог догађаја, а Ви знате вероватно зашто сте позвани, који је то догађај у питању?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је догађај од ноћи 30.-31. марта 1994. године, шта се то десило у Приједору, да ли можете ближе да нам испричате?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па ја сам вама у својој изјави објаснио све што сам знао, могу још то поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви остајете код овог исказа, је ли тако, који сте дали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па у суштини да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам укратко.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ја сам био полицајац и радио сам на аутобуској-жељезничкој станици ту ноћ, био сам у улози вође патроле, са мном у патроли су били Гвозден Драган, активни полицајац и Ступар Горан, он је резервни полицајац. Значи, дошли смо као сваки пут у смену на аутобуску-жељезничку станицу. На станици смо имали једну канцеларију где борави полиција, и то сам заборавио да кажем, примили смо смену у 22 часа.

Прије мене у смени је био сведок овај што је био Радаковић Драго. Од њега смо преузели смену на аутобуској-жељезничкој станици ту на перонима где је та канцеларија.

Међутим, ја то све причам, треба да Вам објасним, желим то да дочарам, међутим, свему томе заборавио сам да кажем, претходила је сахрана наших полицајаца који су погинули на бихаћком ратишту и тај дан, значи по дану, ја сам био ноћна смена од 22 часа. Тај дан сам ишао на сахрану Параш Мирославу и још једном момку на сахрану и на тој сахрани, значи држан је говор од стране мојих старешина који су тако, ја мислим да има видео снимак тај, снимали су како су они размењени ти масакрирани, ово и оно и они су већ тада неке биле упућене претње муслиманском становништву у Приједору од стране старешина.

И то вече сам преузео смену, вратио сам се кући, дошао у смену у 22 часа. Сваки пут сам задуживао малу ону моторолу радио станицу, међутим, то вече нисмо добили моторолу, ту радио станицу, послали су нас у канцеларију а у канцеларији је постојао један телефон, специјал телефон са којим смо контактирали са шефом смене у полицијској станици. Значи, преузели смо нас тројица смену и почели смо да радимо и негде око 23 часа почела је пуцњава, детонације по граду Приједору, значи окол у свим деловима града. Назвао сам шефа смене, питао шта се дешава

и он нам је рекао путем тог специјала, директног телефона да се не удаљавамо из канцеларије да одржавамо контакт са њим сваких сат времена, што смо и чинили. И ако би изашли из те канцеларије случајно да неко остане у тој канцеларији један од нас. Тако је и било, сви смо заједно били све до неких три сата после поноћи кад је, значи у целом делу града су одјекивали експлозија, пуцњава, рафали, ово и оно али је све то било даље од нас.

Међутим, око три сата чула се једна детонација па друга детонација непосредно у нашој близини. Значи изашли смо напоље после те две детонације које су биле у неком размаку минут, не могу прецизирати колико време, једна иза друге и кад смо изашли напоље, последије неких пет минута чула се још једна јача детонација у непосредној близини. Пошто у нашој близини постоји једна творница кекса и вафла «Мира», а она у свом кругу поседује једну, у ствари двије боце оног пропана, бутана плина, онда смо се уплашили да неко не баци тамо бомбу да то не оде у зрак и упутили смо се у правцу кексаре, значи ја и Гвозден Драган. И дошли смо, значи има бензинска пумпа, не могу сад да вам објасним ту где то налази се, то покрива моје подручје аутобуске-жељезничке станице.

Значи, има жељезничка станица, бензинска пумпа и иза ње је тамо неки стотинак метара та творница кекса и вафла. Значи, иза творнице кекса и вафле упутили смо се према том бутан, тзв. тој станици. Тамо смо наишли на једног портира, не знам како се зове с кијим смо разговарали таква је ситуација тамо, да није то, одакле се чула детонација и он нас је упутио на породицу Ризвића. Каже да то није први пут, он нам је то објаснио, међутим, ја тог портира нисам познавао већ га је познавао овај мој што је са мном радио Гвозден Драган јер он је ваљда излазио још пута на те интервенције код тога Ризвића и то и он нас је упутио да идемо, пошто код њега има једна приземна зграда и попреко смо кренули, каже можете овуда попреко да идемо до те куће породице Ризвић. Гвозден је већ знао, значи ја нисам знао, кренули смо тамо и значи попреко смо дошли. Овде кад смо изјављивали, видим у овој мојој изјави пише башта. Мислим да нема ту никакве баште, то је попреко пут и долазимо значи на ту кућу директно и ту кад смо дошли до те куће прозора није било на тој кући и људи су звали у помоћ, значи светло је горело, сијалица сећам се да је била упаљена, значи било је струје у кући и пошто је била ограда нисмо могли да пређемо, он нам каже около има пут да се уђе у двориште, значи ушли смо у то двориште, около прошли на главну цесту па смо ушли у двориште на жељезну капију, ушли смо унутра, испред куће нас је дочекао тај Ризвић, власник те куће, ушли смо значи у ту просторију. То је једна, како да кажем, љетња просторија, мала зграда и он је имао своју кућу ту у

дворишту која је испод имала неку вулканизерску радњу, а то је био као неки помоћни објекат где је он у приземљу становао.

Значи, ушли смо унутра, ја сам узео од њега све податке, он нам је испричао укратко о чему се ради и шта је било, да то није први пут да бацају бомбе у његово двориште, да он има ту неку вулканизерску радњу, да желе да узму ту вулканизерску радњу, није нам рекао ко али нам је то у причи рекао. После тога, значи ја сам га замолио да узмем телефон да обавестим шефа смене, међутим, Ризвић ми је рекао ноћас су нам искључени телефони. То сам ја у свом извештају све написао и доставио. Међутим, стварно је прозор био однешен, оштећена је доња ивица прозора и зида тако да од неке експлозивне направе, да ли, не знам, ја стварно не разумем се у те експлозивне направе па не знам о чему се ради.

Тај Ризвић нас је замолио да му помогнемо, пошто су ти људи унутра у просторији, затекли смо, заборавио сам рећи Ризвића и његову супругу и његову свастика, свастика мислим да је његова и он нас је замолио да му улошке од кревета помогнемо да подигнемо на те прозоре како би заштитили тај део, тај прозор да затворимо. Тако смо и учинили, помогли смо му то, покушао сам да обавестим, значи узео сам ту слушалицу у руке. Не могу се сад сетити да ли је био црвени или зелени телефон али сам узео га значи и није радио тај телефон, уверио сам се да не ради тај телефон. Питао сам да ли има ко повређен, међутим рекли су да је прво бачен, то што су објаснили они, да су прво бачене те двије да ли бомбе, експлозивне направе у двориште и да су они чули неког испод прозора и кад су чули неког испод прозора да су пошли у те неке двије просторије тамо у другу просторију и да је то пукло та експлозивна направа тако да је ту једну госпођу код лакта је била нека мала повреда, огреботина, то су ми они рекли и након тога смо значи изашли испред куће, причали, ја кажем има ли ико још горе и он нам је навео да још станује у поткровљу те помоћне зграде породица Раде, Филиповић Раде и ја сам, значи испред смо сви ту стојимо испред те куће, имају неке жељезне степенице горе и ја сам послао Гвоздена овог полицајца што је био са мном да види да није ко повређен горе и он је отишао. Значи, то је више нас неких пар метара чује се врло добро, значи сви смо чули, јавила се жена тамо у тој просторији која је, питао је Гвозден да ли има повређених, да ли нема каквих проблема код њих. Она је тако одговорила да никаквих проблема код ње нема, што је мене изненадило да је толико хладнокрвна жена, разумјете, бар се тако понашала као да се ништа није десило. Мени је мало било чудно али ништа за то. Ми смо са тим Ризвићем ту разишли се, рекао сам му да идем обавестити шефа смене па шта он предузме, ако нареди нам да дођемо ту да чувамо то да ће доћи неко са возилом или било чим, биће упознат. Тако смо се разишли ту и значи он је

остао испред врата и ушли су унутра у ту просторију. Ми смо изашли на ту жељезну капију у двориште на главну улицу, затворили смо за собом ту металну капију.

Е, сад се више, пошто та кексара се налази, има једна главна улица, ми смо са горње стране од пруге дошли кад смо долазили, сад се не враћамо више истим путем, ту смо се са тим портиром задржали онако у пролазу, пар ријечи смо попричали са њим шта је било. Он каже опет знате Ризвића ово и оно и тако смо задржали се можда пет минута са тим портиром и идемо испод те кексаре која је осветљена једним делом, пошто та расвета улична на том делу цесте није радила, негде је неко оно светлост, види се, ето тако и ми смо крај те кексаре дошли до близу те бензинске пумпе, значи удаљили смо се неких 150 метара од куће и таман прилазимо нашој тој, можда и 200, али ето 150 минимално, нашој тој канцеларији на аутобуској-жељезничкој станици и тад се чуо један рафал, дуг рафал смо чули ја и Гвозден.

Одједном по мојој процени једно 30-ак метака, значи дуги рафал је био. И онда смо се онако згледали, ајде рекох ајмо да се опет вратимо тамо да видим ко се то зеза, да више не долазимо сваки час за то, ем су пуцали по целом граду, значи опет се враћамо са том осветљеном улицом и сад ми причамо гласно, причамо шта је ово вечерас шта се дешава, не знам ни ми шта се дешава. Међутим, долазимо до те капије и кад смо дошли до те капије та капија више није била затворена онако како смо је ми затворили него одмах је у нама мало нека, како да вам кажем и страх и чудно нам је јер смо ми ту прије 15-ак, 10 минута били, значи затворили за собом ту капију. Е, сад кад смо дошли више та капија није затворена већ је притворена. Улазимо унутра, зовемо њега «газда, газда» и нико се значи не јавља. Долазимо пред та улазна врата, врата су била затворена, затворена су била али не затворена, да ли само оно притворена исти или, углавном мислим да нису била баш оно затворена скроз и ја сам овако полако одгурнуо врата и испред мене, значи та како улазимо у ту просторију, ти они кревети што смо ми подигли оне улошке испред доле је лежао тај што смо са њим причали Ризвић, мртав. Да ли је мртав да ли није, нисмо истог часа могли да видимо, само из правца њега, значи било је доле неки паркет и била је нека црвена мрља као крв. Иза њега са десне стране приметио сам женску особу, сад која је била, ја не знам, или је супруга или је свастика, стварно прошло је пуно времена и не знам ни ко му је свастика ни ко му је жена. Исто је лежала у непомичном стању. Е, сад ми је било чудно није било те треће особе, значи ја сам направио један искорак унутра и погледао сам и пошто су кад се уђе лево су била нека просторија тамо, да ли једна или двоје врата, не знам, приметио сам ту трећу особу у неком неправилном положају у штоку да лежи као онако баш у оном штоку

врата, у неправилном положају да лежи, значи нисам прилазио унутра јер видео сам визуелним прегледом да се не миче, да има крви, да се то ради о убиству.

Ја сам ето повезао сам себи у првом моменту да се ради, пошто сам чуо тај рафал 30 метака, мало ми је чудно било да нисам видео те чауре, разумете и ово, али ја сам у том тренутку у својој глави створио слику да је то био тај рафал од 30 метака, да су они лишени живота са тих 30 метака дугим рафалом, није битно, разумете.

Значи, одатле упућујемо се одмах на аутобуско-жељезничку станицу у своју канцеларију и обавештавам шефа смене свог, Марин Милорад мислим да се зове, не мислим него јесте био Марин Милорад и обавештавам га све ово што сам сад вама испричао њему сам укратко испричао а он ми је рекао «Видиш Кнежевићу шта се ноћас». Питао нас да ли смо ми угрожени, да ли су наши животи угрожени. Ја сам му рекао да нису. Каже, «немој се излагати опасности, сад ће брзо сванути, напиши у извештај и предај нам све што си мени сад испричао». Тако смо и били, значи контактирали смо, ја сам написао у виду не забелешке већ извештаја, то је требало негде у документацији да постоји, све ово што сам сад вама испричао укратко јер ја сад имам роковник где сам писао како ми је тај Ризвић покојни рекао кад је била једна детонација, кад је била друга детонација и тако. Значи, ја сам написао све то и ујутру у 6 сати ја сам предао тај извештај и отишао кући.

Међутим, неких 10-ак дана после тога дошли су и привели ме у станицу полиције везано за те догађаје. Тражили су од мене разноврстне информације, па су ми, прво сам требао да идем негде у Београд тамо на курс неки за КДЗ неку контрадиверзиону заштиту па онда ме пустили везано за то, па ме поново привели. Тражили су од мене да су то старешине моје организовале, да смо били иза неких тапацираних врата, да је много неких ствари су причали што ја нисам знао, нисам био упућен, вероватно нисам био упућен и онда су ми рекли да сам био и у Рашковцу. Да питали су ме да ли сам био у Рашковцу код неког Јокановић Драге у дворишту. Ја кажем у Рашковцу да нисам био никад а не само тад. Ја кажем познам ја тог Јокановић Драгу из Рашковца, ја кажем пуно познам људи, не знам по имену и презимену не знам како се зову ти људи, ово и оно и он каже да је неки секретар месне заједнице и онда сам ја рекао да стварно тог човека не знам и дошло је до препознавања. Јокановић тај Драго је дошао у просторију код мене мене да препозна и питали су га је ли то тај Кнежевић, он каже Кнежевић што је био код мене ту ноћ има бркове, нема зуба и тако објасни нижи, дебељушкаст, ово и оно јер као неко се представио као Кнежевић тај други и ту су они видели да је грешка и пусте ме и после су онда тражили то од старешина да ја посведочим и да идем кући да кажем

да су они организовали. То је био мој услов да посведочим да су старешине то организовале иза неких тапацираних врата и да идем кући и то све да поновим. Међутим, ја сам то одбио из разлога ових што сам Вам рекао, чак нисам спомињао ни то на тој сахрани шта се десило, мада сам био на тој сахрани и чуо сам шта су рекли, да ли је то афекат, да ли је то било шта јер наши ти полицајци су страдали на бихаћком ратишту, били заробљени, масакрирани шест, седам полицајаца и мене ето припало да, пошто смо се ми поделили свако да иде, било је седам полицајаца, седам, осам, не знам ни ја, свак да иде код неког на сахрану. Ја сам додељен, није додељен него тако су ми рекли да идем код тог Параша и још једног момка, како се зове не могу се сетити, Никић. Значи, присуствовао сам тој сахрани.

Шта је то било, значи начелник је држао говор тако што је рекао, да ли је он у афекту рекао или тако да ће осветити за једнога стотину овог, ово и оно. Ја сам то повезао тек касније то та дешавања у Приједору шта се десило ту ноћ пуцњава та и то да то можда има неке везе, можда и нема неке везе са овим случајем, али повезао сам јер је стварно била пуцњава и чуо сам после да је било доста мртвих у Приједору ту ноћ. И они су мене теретили за тај Рашковац што је мени чудно, кад ја нисам хтео да признам, онда су ми рекли да сам био у Рашковцу, да сам био чувао стражу некеме, да сам ово, да сам оно, па су спомињали неку краву, ово, оно, да је нестала нека крава. Ја кажем шта ја имам са том кравом, онда су, кажу немаш ти са тим ништа, па су ми причали преко пута неки ту, на том путу где су страдали ти једни, па преко пута има нека жена и дјеца, каже знаш ли ишта о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кнежевићу, нећемо о тим стварима сада, него да ли имате ви још нешто конкретно да нам кажете везано за ту ноћ, за тај догађај који се одиграо, или је то све што знате?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па ту ноћ, ја сам, мислим да сам све то испричао, можда ту вјероватно има неки, да сам нешто пропустио, ал ето, много година прошло, не може човјек ни да се сети свих детаља, али ето укратко то, и сјећам се, још морам то нешто да приговорим, ја сам осуђен за то дјело, за тај неки Рашковац, не знам ни за шта сам осуђен, па ме интересује и мене да дође та истина на видјело, да се пронађу ти починиоци, како би ја после пет година могла правда да изађе на видјело, и мени је у интересу, ја сам, мене то није ни интересовало док нисам затворен за то дјело, да се пронађе. Сазнао сам много информација које нисам знао, које можда су тачне, можда нису, али претежно су тачне, што сам ја покушао и кад су ме испитивали да кажем, и тужиоцу Митровићу у Бања Луци, али међутим они то некако скрећу мени, никако не желе да ово што ја вама кажем, и ја сам сазнао те информације да је ту дошла нека

војска наша из Градашца и да је ту по наређењу, да је то нешто било стварно организовано, оно што су они мене питали. Међутим, нико не жели о томе да прича, разумијете. Ето и за тај Рашковац, не знам ја, колико имам информацију да се тај дотични Кесар Душко и не терети за Рашковац, па не знам, зато ја причам, не знам да оптужим, за шта га терети, дал само за те Ризиће или за Рашковац овамо, јер он се терети, ја се теретим да сам чувао неку стражу Кесару док је он лишио живота нека три лица, па мене то баш интересује ради мене, а нема друге прилике него ово сад да питам неког, да видим да ли оптужница уопште има тај Рашковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кесар је оптужен за догађаје везане, односно за убиства породице Ризић.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Само зато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ако немате ништа везано за овај догађај да нам испричате, прво ће вам заменик тужица поставити питања.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Може, може. Могу још само нешто да кажем пошто је то можда битно а можда није битно. Ја сам то навео и кад су долазили тужиоц из Београда и судија, везано за испитивања, свједок, у ствари овај што је са мном радио, приправник, није приправник, да он је Гвозден Драган, јер он је после накнадно зват у Бања Луку, значи он је дао изјаву '94., 2003. 2005., међутим поново су га звали, ето могу да именујем Бранко Митровић тужиоц, то сам реко и пред њима и пред Бранком Митровићем, тужиоцем, тражио је, звао је њега да промјени изјаву, после мога хапшења значи затварања у затвор. Јер њему је објаснио, то је, значи Гвозден ми је то пренео, није то, мојој породици, значи мојој мајци, мојој супрузи, мом ујаку је, пред њима је то реко, да га звао Митровић и да тражи да промјени исказ из разлога као ја сам, да је лажно свједочио, да ће бити, пошто је он активни полицајац, да ће да скине га са посла, да је казна до пет година затвора, зато што је лажно свједочио, он каже нисам лажно свједочио, он каже мораш промјенити исказ, мораш рећ да си некога видио кад сте ишли горе и да сам се ја као наводно био удаљен неки временски период, он не зна гдје и ово. Значи то желим да кажем. И имам још једну, пошто имате овај мој записник о саслушању мислим да ово нисам изјавио али на задњој страници, други пасос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел овај записник од 29.05. јел на тај записник мислите?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта нисте изјавили?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ето ја сам стварно имао прилику да га прочитам, али ово ми је, није ово ни битно, али ово ја нисам, мислим да нисам рекао, на крају желим рећи да ја о било ком, било каквом убиству нисам учествовао, то је добро, а такође у том није учествовао ни Кесар

Душко. Ја ово нисам изјавио да ја ово «а такође у томе није учествовао ни Кесар Душко», мислим ја не знам јел учествовао и ко је учествовао и гдје је учествовао. Нит сам мого овако нешто да кажем, али ето, мислим можда је добро да кажем, можда и није, не слажем се са овим, мислим да ово нисам рекао, овај задњи иза зареза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да то нисте рекли? Али ви сте и слушали диктирање записника?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јесам, ево ја сам слушао и прочитао сам, ја ово нисам прочитао, тек кад сам отишао и поново прочитао ја сам ово прочитао да ја ово, ал ето, ја, био је ту значи овај истражни судија, мислим да нисам реко, нит сам мого овако да кажем ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Кнежевићу.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: А такође у томе није учествовао ни Кесар Душко, мислим није то битно ал сматрам да треба да кажем нешто што нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, заменик тужиоца изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту ноћ када сте преузели смену око 22 часа, рекосте од овога Радаковића, како је то технички обављено, шта значи то преузимање смене?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: То је, прије нас смјена била на аутобуско-жељезничкој станици која покрива то подручје, значи ми се јавимо у станицу полиције, узмемо моторолу нову и дођемо на станицу да радимо, а они нас чекају на перонима, значи тако да тај патролни сектор, тај аутобуско-жељезничке станице не буде никад сам. Значи ту вршимо примо предају ми, и онда долазимо у станицу полиције да предајемо извјештај и то, тако сам и ја на пример у 06 часова на аутобуској станици чекам док не дође смјена, значи дође у станицу полиције смјена, ту у станици полиције преузме задатке шта им треба неке, дал треба нешто радит на терену и долазе ту и онда се ту мјењамо. На перону аутобуске жељезничке станице код те канцеларије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви све време од момента преузимања смене до момента кад сте чули ове експлозије око три сата ујутру, били заједно са овом двојицом, Гвозденом и овим Ступаром у тој просторији станице милиције на аутобуској станици?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да, цијело време, значи то може потврдити, међутим шеф смјене који је био, значи Марин Милорад, ја сам га исто звао на суд код себе, међутим он је у међувремену имао неки мождани удар, па је човјек нешто се сјећа нешто се не сјећа, није нам могао то детаљно објаснити, међутим да има неки запис видео, тонски запис могло се то провјерити, значи сваких сат времена, пола сата контактирали смо, значи ја сам контактирао са тим шефом смјене ту ноћ. И

онда ме интересовало, пошто се дешава свашта у граду, пуцњава је то, ко да се заратило. Детонације, рафали, меци звижде, значи нисмо се уопште кретали по терену и мало је ко шетао по терену од људи, нисмо могли неког од пролазника да сретнемо да видимо. Фактички смо били цијело време у тој просторији, ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ова двојица са вама што сте били у смени и ви, пре изласка на терен након што сте чули ову експлозију, да ли су спавали или дремали у тој просторији, односно да ли сте и ви то с њима радили, односно да ли сте и ви спавали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јесте, ја се сјећам Ступар Горан резервиста, он је нешто радио, неке стварно тешке послове, каже кућне што је радио, није битно, од тих пољопривредних радова пошто живи на селу и он је легао на те двије столице, па нако кажем вам на сједећи спавао, док смо и ми тако на ону, наслонили главу и ето мало, ако може дријемали, али нисмо дријемали, нисмо спавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви овог Фарук Ризића и некога из његове фамилије познавали пре овог догађаја?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Не, не, ја чак никад нисам ни излазио на интервенцију међутим кажу да је код тих Ризвића да је било више интервенција, што сам сазнао од тог Ризвића то сам вам и рекао, да је он ми је сам рекао везано за ту да је његова вулканизерска та радња, и да је ту била борба око, то сам касније сазнао да су се они борили ко ће преузети ту вулканизерску радњу да ради, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је познато да ли је тај Ризвић привођен због некакве сумње за неке недозвољене делатности?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: То стварно не знам, не знам, ја колико сам ја после чуо о томе Ризвићу, чуо сам све најбоље, да је, чак сам негде прочитао да је неко изјавио да је он привођен тај Ризвић, међутим мени то није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали Радаковића, Крндију и Кесара у време тих догађања док сте?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да, да, сви смо били радили у милицији, неко у резервној милицији, неко активни полицајац је био, али смо сви заједно радили у истој станици полиције па смо се познавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то та прва или друга станица милиције?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Станица полиције 1 град значи ту сам цјело време радио у тој станици полиције и тај терен је припадао станици полиције Приједор 1 до жељезничке, аутобуске станице, значи та пруга је била граница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте прилазили Ризвићевој тој кући након што сте чули ту експлозију, да ли је ту било неког уличног осветљења и каква

је видљивост била, да ли сте могли видети, да ли се може видети на неколико метара удаљености шта се дешава?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Мрак је значи био, улична расвета је радила, али кажем вам ко свагде свако пето рецимо светло ради, тако види се али не толико да се види оно, види се нормално се види али не баш сто посто оно да се види и ми смо дошли како сам вам рекао са друге значи равно од наше канцеларије је жељезничка станица бензинска пумпа, жељезничка станица, и кексара са друге стране пруге значи има један пут и ми смо са те стране дошли до те бутан станице значи то није осветљено ко доле, разумијете и ту смо се састали са тим портиром, чуваром, који нам је он доста информација рекао он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте пришли Ризвићевој кући каква је видљивост била, да ли сте могли са неколико метара, десетак метара да видите прилаз кући, стазу или то двориште или шта је било код те куће?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па како, не знам како би вам то објаснио сад ноћ је значи ако једна сијалица гори не могу видјети 50 метара, могу видети 10-так метара испре себе, ето то максимално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте кад сте дошли код Ризвића први пут након тих експлозија, да ли сте обишли ту кућу, да ли сте видели неке трагове испод тог прозора, на самој згради трагове неких оштећења, да ли сте нешто испод видели у дворишту?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Видјели смо кад смо ушли јер иза те, ми смо дошли са те стране до прозора значи ту има ограда и кућа значи на неких можда метар кућа је та што се налази значи, то је тврди пут тамо иза је башта овде видим да је написано башта, али ето може бити и са друге стране ко што су они рекли. Видели смо унутра кад смо ушли оштећења значи доњег дјела прозора значи дрво је оштећено чак и дио зид је оштећен на доњем дјелу прозора, значи испод, не горе него доле јер изашло је унутра и оно било је комада од дрвета и то баш тај дио је и повредио ту једну од станара ту госпођу што је живела ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су прозори у комплекту избијени били или је само разбијено стакло, да ли су ти штокови испали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па не са стране доњи кажем вам доњи дио штока и прозора, прозор се разбио нормално али ме чудило како сијалица, значи сијалица је остала читава у тој просторији. Значи доле доњи дио зида је оштећен, оштећен сад можда неких 10-так четиметара дужине на једној, на сред прозора да је оштећење доле и тог штока и ето то разумијете. Значи највјероватније по мојој процјени тај на доњем дјелу штока је био тај удар те неке експлозивне направе или било чега, по мојој процјени изнутра што сам ја видио, оно свјетло што је горело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви гледали испод прозора да ли има неких трагова, да ли се нешто налазило?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ја сам ушао са ове вамо стране, са ове овамо стране у просторију и горело је свјетло, значи подигли смо оне тамо улошке, помогли човјеку да их подигнемо на прозор значи са друге стране је био мрак и ми околу нисмо прегледали околину, кажем вам попео се тај мој колега што је са мном радио да види ту породицу горе да није повређен, а сада смо ишли околу тих кућа да сад блокирамо тај простор за ово, оно, то стварно нисмо због ситуације која је била на терену, је ли опет вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте завршили разговор са овим Фарук Ризвићем и изашли напоље из куће, да ли сте икога приметили негде у близини да се неко креће, неке сенке или било шта, да ли сте икога приметили?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Кад смо се враћали, кад смо изашли значи на тај пут и кренули преко пута, е сад да вам кажем да ли је то мало од страха да ли је од те све ситуације, ми смо коментарисали да смо видјели неке сјенке, међутим да вам кажем сад са сигурношћу ни сад не знам да ли је то било због страха и ја смо и Гвозден коментарисали успут те сјенке да ли је то, није ли то, има нека гаража тамо знам да је била од оне уличне расвјете као сјенка, да ли је то ми стварно нисмо ишли тамо да гледамо и ово, да ли су то сјенке стварно неко био или је то нама се причинило стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се заједно враћате. Изволите, изволите.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Чинило се као не једна, него као да има више сјенка, тако нам се чинило, е сад значи то се само чинило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се враћали према овом портиру тамо, да ли идете заједно или неко иде, један иде испред, други иде позади и заједно стижете.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Заједно, значи заједно идемо и коментаришемо ја и он шта то би, јел то није уобичајено било, то је био шок и за нас и на први можда сам вам и ту неку пропустили радњу да обезбедимо лице мјеста или ово оно, можда смо у томе страху али то је сада другачије причати, а другачије у том временском периоду значи још увјек је у току пуцњава и детонације у свим дјеловима града. Значи у граду, изиван града, околина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш колега Гвозден Драган.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то потврђује и овај сведок портир, каже да је он пре Вас стигао до тог портира и да му је нешто рекао ко је он и да нема ништа са тим?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па можда је могао прије мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да сте Ви остали позади?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Сада да Вам објасним, пошто је од тог пута што ми идемо, та портирница неких можда 5-10 метара мора се ићи десно па да се иде, може се ићи и околу и можда је Гвозден отишао тих неких 5-10 метара испред мене а ја сам значи на осветљеном делу асфалта остао, али ето ни не сјећам се вјерује ми да се не сјећам тога, постоји могућност, што не дајем да не постоји, јер Гвозден је чак знао тог портира, ја га нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте чули ту рафалну паљбу и кад сте се поново вратили кући овог Ризвића, објаснили сте да улазите, отварате врата, да ли је и даље у кући било осветљења или је био мрак?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јесте, било је осветљење. Та сијалица је горела, али сад кажем вам за та врата нисам сигуран да ли су разваљена да ли су насилно отворена, ево сад се не могу овог тренутка стварно сјетити само знам да нису била заклопљена, значи била су притворена, како да кажем врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је овај Гвозден ушао заједно са вама у те просторије?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Нисмо ниједан ушли, ја сам рекао да сам укорачио значи један метар укорачио сам пошто нисам видео ту жену, значи ми смо се само гледали ја и он кад смо само отворили та врата, лежи човјек мртав непомичан иза та жена десно, лијево, ми смо видјели ту лијево значи и направио сам корак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ви на неки начин покушавате да остварите контакт са том женом која је била горе негде на спрату што је становала?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Други пут не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте је уопште видели друге прилике?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Нисмо се ни сјетили, вјерује ми после тога разумијете кажем онако како јест било ни сјетили се нисмо те горе жене и то. Значи први пут смо контактирали други пут не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте при овом другом доласку, а и приликом одласка, било кога видели ту у близини, односно да ли сте поново видели некакве сенке или нешто да се негде ту неко у близини креће?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Слушајте да Вам кажем то је било врло брзо јер ми нисмо се ту, нисам знао шта у том тренутку јер стварно то је био шок за нас, јер долазимо после 10 минута са људима причали, све је било нормално, долазимо мртав човјек, мртве двије жене и ми смо истог часа згледали се и мени је био једини циљ да обавестим шефа смене, значи да одем што прије до станице, до те канцеларије на аутобуској железничкој

станици, да обавјестим њега што сам и урадио. И добио сам конкретне упуте значи од њега, ово што сам вам сада рекао, човјек ми је рекао јесте ви у опасности, оно све да не понављам још једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте након тог догађаја, па било када, а поготово непосредно након тог догађаја чули шта се прича како та породица страда, ко их је убио, међу вама да ли се причало, међу вама полицајцима колегама шта се то догодило?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ја ћу Вама да кажем, ја сам, много је ту било прича разноразних, није само били ти Ризвићи ту ноћ или тих ноћи јер је у Приједору страдало много више, много више људи осим Ризвића у том временском, значи, периоду. Сад ја не могу детаљно да кажем колико али то вјероватно негде има записано и зна се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада чули или сазнали зашто су за, па и ова три догађаја, мада сад то није предмет оптужбе ова два друга за ове Ергићеве друге, него за Ризвића, зашто се ствар фокусирао као на осумњичене на вас четворицу?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па ево сад ћу Вам рећи шта сам ја чуо разумјете, значи десет дана је прошло после тога, значи ми смо прије нашег привођења, ми смо чули ја кад сам радио на станици ја сам чуо од оних по кафићима што раде каже «Је ли истина да је Радаковић Драго побио те Ризвиће», значи мени је то било чудно. Међутим, Радаковић Драго то је једна особа старија од мене која се много волела да фали и које су збијане шале и зезе на његов рачун да је он неки борац, ово, оно, јер ми смо ишли заједно и на ратиште и са њим смо се сви зезали онако правили смо од њега борчину. Ја у првом тренутку нисам вјерово, стварно нисам вјерово таквим гласинама и ја сам срео Радаковић Драгу, значи поново сам преузимо од смјену и ја га питам «Што болан ови причају да ти имаш везе са овим Ризвићима» и он каже «Да», зеза се, смије се, реко «немој се зезати, јебо те», реко ја сам излазио на интервенцију ваљда би се ти мени јавио, каже он «Ја се сакрио» и тако је то било оно шала, зеза и ја ни до дан данас не знам је ли то истина или није истина и они су мене кад су испитивали ја сам исто тако реко ово што сад вама кажем чуо, чуо, ја чуо, што сам чуо од њега сад не могу ја то рећи да је то истина јер познавајући, не само ја, него цијели Приједор познавајући Радаковић Драгу знају каква је то особа, особа која је склона шалама, зезама и да не кажем лажима. Тако ни то ја не вјерујем ни до дан данас да он има везе, можда има, можда нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком контексту да ли сте чули се за тај догађај везују Кесар и Крндија?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ја сам реко одакле Кесара познајем. Ја Кесара познајем као резервног полицајца који је радио у Станици

полиције Приједор 1, значи често је обављао послове на портирници на улазу као информације који пушта код старјешина горе пошто су на спрату старјешине ко код кога иде најављује га телефоном и упућује га горе, е ја одатле знам Кесар Душка и знам га тако како га знам, а Крндија Драшко је такође полицајац који је радио, значи резервни полицајац је у то вријеме који је радио исто у мојој смјени, значи у мојој смјени је радио. Међутим повезивање Параш Мирослав је био заједно са нама у Интервентном воду, значи са мном и Крндија Драшко, а ту вечер је била, тај дан је била сахрана од Параш Мирослава и осталих наших полицајаца који су размењени, међутим видите да су они то повезали да ми имамо неке везе са тим. Ја друго не видим ништа на који начин да повежу, то је моје мишљење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли имате Ви питања?

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Адвокат Душан Машић бранилац окривљеног Кесар Душка, добар дан господине Кнежевићу. Ја се извињавам, приликом Вашег саслушања 29.05.2009. године мени је Радаковић Драго дао једну изјаву за коју тврди да сте заједно саставили Ви и Радаковић Драго, а зове се «Црни мрак». Она је, на задњој страни потписана и Вашим потписом, ја Вас питам сада, пошто тада кад сам питао нисам имао дозволу да то користим јер сам тражио један примерак и за тужиоца па је Радаковић одбио да да, ја питам имам ли Вашу дозволу да то као Вашу изјаву предам суду?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Што се тиче мене имате моју дозволу. Ја сам реко само немојте то злоупотребити.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Не, никако, ником више сем суду, значи не ни новинама, ни штампи, никоме, само суду. Ја као што видите чак нисам ни користио без Ваше дозволе те немам намеру да било како то злоупотребљавам. Могао сам до сад да дам и средствима информисања који би сигурно били заинтересовани за ово што овде пише, али ја то нисам хтео и нећу то да радим, него Вас питам да ли смем да ово користим тако што ћу дати суду?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Можете користити, то је плод значи нашег заједничког, неке како да кажем истраге током нашег боравка у затвору. Значи ту сам контактиро са много лица, чак лица која су радила за неке обавештајне службе и остала, значи све то што ту има могу да документујем са неким другим, са чињеницама. Значи то смо добили информације од људи који су били у блиском контакту са тим људима који су то организовали и остало, све те информације што су ту наведене.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Хвала Вам, ја више питања за Вас господине Кнежевићу немам. Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Кнежевићу, хоћете мало ближе да објасните, пошто кажете да сте били запослени као полицајац у Полицијској станици у Приједору како је то функционисало? Је ли Полицијска станица Приједор има Полицијску станицу 1, 2 и Саобраћајну полицију, је ли то тако било?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па тако, има их три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јер биле су и околне станице, значи Приједор као Приједор је имао станицу 1 и 2, значи 1 и 2, Козарац је била као 3 станица, није битно, значи била Љубија станица и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ова Полицијска станица 1 где је њено седиште било? Је ли то било исто у оквиру ове главне полицијске станице да тако кажем?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Главна, главна полицијска станица, пошто је Приједор град, како да кажем, већи град онда је он подјељен у два дијела, што се тиче покривања Станице полиције Приједор, Приједор значи била је 1, овај наш дио до жељезничке, аутобуске станице и овај дио доле Сана и остала околна мјеста, а ово горе било Урије, болница и Ново насеље ови Пашинац и ово остало, тако и сад мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тај реон који сте ви те критичне вечери покривали то је припадао Полицијској станици бр.1?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јесте, то је гранични тај дио, то је мали врло мали појас који је покривао мој терен, значи аутобуска, жељезничка станица, ту на тој станици има бензинска, таксисти неки што су били и Творница кекса и вафла «Мира», е то је тај дио који покрива наша, значи та улица да ли је била Петра Прерадовића, сад не знам како се зове, по новом је улица, то је била граница са градом мој терен и жељезничка станица, значи тај, пруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је Кесар Душко обављао углавном послове на портирници, то је у овој главној полицијској станици, је ли тако?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јесте, сад ја кажем већио дио, а то сам Вам рекао из тог разлога пошто смо ми имали обавезу да идемо 15 дана на ратиште, значи у смјенама се ишло на ратиште, сад где вас прозове да идете иде се на ратиште. Тако смо ишли можда некад заједно, можда нисмо, можда смо, нисмо ишли у тој истој смјени али већи дио је обављао знам сјећам га се са тог радног мјеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то функционисало ноћу?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала исто, да ли је био неко дежуран на портирници, да ли је, како је то изгледало?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Не, значи то се претежно радила прва смјена до три сата од ујутру јер до тад су старјешине ту горе на спрату, а он је имо ту обавезу значи пријема странака и лица која иду горе на тај спрат, у једну руку обезбеђење да не може нико да оде до старјешина без његовог знања, ето то је то, укратко би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он некада био са Вама, пошто сте Ви били активан полицајац, он као резервни полицајац да ли је некада био са Вама дежуран?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па знате како је све то било, то није било ко је активни, ко није, значи ми смо сви били полиција, моја важност нека као активног полицајца била је можда да будем ето вођа патроле, а са мном су обично били сви резервисти, значи чак је био вођа патроле ево сјећам се можда код Радаковића баш да ли онај Тркуља, Тркуља Зоран, а резервни полицајац. Значи то се није водила толко, како да Вам кажем, нека сад ко је активни, ко није, сви смо били, значи ратно је стање то ко је активни, ко је резервни, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас конкретно питам као резервни полицајац Душко Кесер који кажете да је углавном био на портирници, да ли је некада у ноћној смени био са Вама?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Са мном у смени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ја се не сећам кажем вам ко је био са мном у смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде у списима имамо редну листу, где је тачно назначено ко је када био дежуран, конкретно тог 31.марта и смен е како су ишле, и сад овде стоји Кесар Душко, значи редна листа за март месец 1994. године, Кесар Душко под редним бројем 109 стоји да је био 30. марта у смени од 22 часа. Дакле то би се некако поклопило са Вашом сменом, како можете то да објаните?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па тако ја сам радио значи ноћну, а сад ћу вам и објанити. Ја значи сам становао 12 километара од Приједора града у породичној кући и долазим у смјену, значи у станици полиције, преузимаам значи да ли долазим на вријеме, сви требамо пола сата прије да дођемо, долазим ту узимам ту моторолу, тражим шта ми треба, има ли шта задатака каквих конкретних за нас, на том нашем патролном сектору и одлазим, значи ми се не морамо ни видјети ту у станици полиције, а на терену се горе не можемо ни видјети, ето ви кажете да је мени то први пут да чујем да је он радио то вече разимијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то имамо ове редне листе где стоји 30. марта 1994. године био у смени од 22 часа, зато Вас питам да ли имате неко сазнање, да ли сте уопште имали прилике да га видите те ноћи?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па кажем вам кога сам видио стварно не знам, ето то је први пут да чујем разумијете, можда је, можда је неког мењао, можда је разумијете то све постоји могућност, али мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали још неког Кесара, рецимо Кесар Драго да ли га познајете?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Не. Сад ме питате познам ли, ја мислим да га не познам, Кесара ко Кесара презимена је било, јер резервна полиција је много људи бројила, али конкретно сад у овом тренутку ето кажем сјећам се Кесар Душка се сјећам, знам да је имао надимак неки Жорж, ето зашто га знам, а познавао сам и његовог тог бившег оца, ето по томе надимку и знам ко је тај човјек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у време дежурства, конкретно Вас сад питам, можда је то било уобичајено и током уопште целог дана, како сте ви били наоружани, да ли је постојало посебно у време дежурства или у овим неким редовним приликама, какво сте оружје имали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Имали смо аутоматску пушку и имали смо пиштољ ко је имао пиштољ, службени пиштољ, то је било наоружање које смо дужили. А у ноћним смјенама се практиковало сви да носе аутоматско наоружање због ситуације која је била и временског периода и сви знамо шта је било у том временском периоду, били оружани сукоби и да је ратиште било непосредно близу и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално имали прилике да вам се посебно каже када треба да носите аутоматску пушку, а кад не?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па ми смо је дужили и то нам је био саставни дио ко униформа, тако нам је била и пушка и оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је било обавезно носити аутоматску пушку?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Обавезно, колико ја знам то је било обавезно за ношење, још нарочито ето у ноћним смјенама, сјећам се једном да ли је то у том временском или прије, периоду, сјећам се да је мене затекао да сам оставио у просторији, да сам оставио на станици оставио аутоматску пушку док су моји колеге имали пушку да сам имао проблема са старјешином Чађом Милутином који ме је затекао код творнице кекса без пушке и који ме критиковао, међутим нисам одговарао дисциплински, нисам ништа, критиковао ме за то оружје да морам да носим оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је било неких ситуација када је полиција морала да носи бомбе?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Не. Једино кад се иде на ратиште и то подјеле нам тамо кад идемо на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала би Вас још, Ви сте рекли у првом моменту када сте кренули према кући породице Ризвић и кад сте ту изашли да сте ту видели неке сенке, е сад моје је питање обзиром да сте Ви активни полицајац, дакле неко ко ради у тој полицији ја мислим од 1991. године, кад сте рекли од 1991. године да сте у полицији?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: 1992. године, али ја сам рекао 1991. године, можда су први кораци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како, то ме онда интересује како је могуће да Вас у том моменту, чули сте експлозије дакле директно ту је била експлозија, да Вас није заинтересовало уопште да погледате да видите ко је ту, која су то лица која су око куће?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да су друге околности биле, вјероватно би другачије све било, међутим ту ноћ значи ниједну прије ноћ није било то што се десило ту или тих ноћи, разумијете јер то је ванредно стање било, али нико нам неће ништа да каже, значи контактирао сам са шефом да ми каже, ништа ми није хтео да каже, да ли је он нешто тајио од мене, ево сад у тој мојој истрази што сам ја испитивао сад се сасвим нешто друго испоставља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас то, ја Вас само питам ово конкретно значи видели сте три сенке, Ви сте ту, нисте били сами, Ви сте притом још и активан полицајац, како је могуће да ипак нешто се догодило, дакле експлозија је била, видите сенке а да ништа не предузимате? Ја мислим да су неки почетни кораци требали да се предузму.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ту смо ми претпостављам, па кажем вам због бојазни за свој живот, значи да ћемо и ми страдати ко што су страдали ови, јер ми нисмо ништа друго подузели, не могу да кажем да смо подузели, вјероватно смо ту можда погрешили, али у тим околностима нико нас значи није питао јер ја сам једини тај извештај написао од свих тих патрола, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас разумем, разумем да сте се бојали за свој живот, ако како је могуће да сте након рафалне паљбе поново се вратили тамо?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па да видимо шта се дешава, јер ми смо ишли том осветљеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар се у том моменту нисте бојали?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па зато смо ишли по сред улице, значи види свако да носимо ту полицијску униформу и причамо гласно да видимо, фактички ми смо овдје превентивно отишли тамо самом појавом док види значи зна да смо ми полиција неко ће отићи одатле или неко ће нам се јавити или ово оно, знате, зато смо и ишли том главном улицом која је била осветљена и причали гласније и шта је ово, шта се дешава, шта је

ово ноћас и тако да нас неко примети или да побегне или да нам се јави ако нас позна да видимо шта је, о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања? Изволите.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Пуномоћник породице Ризвић. Господине можете ли ми рећи да ли је у вашем реону који сте ви контролисали била и кућа Ризвић Фарука?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јесте.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Да ли сте Ви икада прије навраћали до куће Ризвић Фарука?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Можете ли ми рећи да ли сте ви 1994. године били у притвору?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Колико времена сте провели у притвору?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: 6 месеци.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Да ли је Кесар Душко био заједно са Вама?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Не.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Кад сте видјели после тога Кесар Душка?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ми смо ишли на суд значи 1994. године и тад је водио није Окружни чак него Основни суд у Бања Луци, водио је тај поступак и Кесар се водио као у бјекству, тако су нама јер он је првооптужени на мојој оптужници за ово сад што лежим, значи и њега су цјело време сматрали да је он у бјекству. Међутим кад смо ми изашли, добили ослобађајућу пресуду за ово дјело од Основног суда која никад није потврђена, тек након 12 година издешавало се ово што се издешавало, значи за ово дјело ја имам ослобађајућу пресуду која је 2003. године исто требала да се заврши, 2005. године били сте на суду и видјели сте шта је било, преиначено је у ратни злочин и са 36 став 2 тачка 6 дјело преиначено у ратни злочин и за мјесец дана што нису могли за 12 година, за мјесец дана смо осуђени за ратни злочин на максималне казне са свим олакшавајућим околностима.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро, само још једно питање, да ли сте Ви после изласка из притвора видели Кесар Душка?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Да ли сте га питали је ли он, где је био за то време?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Нисам га питао зато што он је чак знам, сјећам се да је послао и чак послао рата да је радио да ли онај «Велепромет» доле јер сам свраћао ту да купујем било је неки оно материјала за градњу па сам га ту срео више пута сам га срео ту да ради,

међутим у нас се још увјек водио поступак и сваки пут се водио као у бјекству, а сви смо знали значи да је ту Кесар, значи никад му нико није послао ни позив да се појави на суду, а човека воде да је у бјекству, па ме ту мало, све ми то вјерујте ми чудно.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро, следеће моје питање да ли сте Ви 1994. године у току тог поступка давали свој исказ и колико пута?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: 1994. године, сам давао исказ у станици полиције и после сам 1994. године, то сам већ објаснио на суду и како под којим околностима смо потписали те записнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте молим Вас, ми не користимо него само је питање.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Само је питање колико пута, нисам уопште спомињао, само сам питао колико пута је давао исказ.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ако је код истражних органа ниједном, ако је код полиције једном.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро. Можете рећи да ли су, за Кесар Душка сви знали да има надимак Жорж?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па не знам, сад ћу Вам ја рећи како ја знам да је Жорж, то сам ја знао, његов отац је ожењен из другог брака доле са мог краја, чак је и он одоздо, и ја га знам као таксиста који је имао надимак Жорж, Жорж, е тако знам, сјећам се да су, неко га је звао, можда не сви, али сам га ја знао као да је и он Жорж по оцу ето, ко је знао оца па и њега.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Можете ли рећи те пушке које сте дужили, да ли сте ви њих остављали кад сте ишли из смјене у полицијској станици или сте их носили кући?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Ја сам лично носио је кући, а да ли је неко остављао стварно не знам, постоји могућенос нормално ако је носио јер доста је полицајаца дужило онај као пушкомитраљез, онај са кундаком па је био мало тежи па је остављао ту, чак је за смјене узимао другу пушку да иде на посао, разумијете, која је са преклапајућим кундаком, која је много лакша за смјену него та. Ето.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Да ли Вам је било познато да је Радаковић Драган био пратилац Симе Дрљаче?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Не. Никада пратиоц за мог знања Радаковић Драго није био пратиоц, био је Крндија Драшко, а, није био.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Рекли сте да је начелник ЦЈБ Приједор држао говор на сахрани погинулих полицајаца, можете потврдити само његов идентитет како се он зове?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Симо Дрљача.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Симо Дрљача.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Али су ту биле са њим и остале старјешине из руководећег врха.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро, само ме то интересовало за Симу Дрљачу. И још једно питање, да ли сте се распитали и сазнали док је трајао поступак 1994. године, односно после тога против Вас, рекли сте да је Кесар Душко био у Приједору, како се то могло десити да ли Вам је то познато.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па то би, зато што смо ми ослобођени за то дјело, ми смо ослобођени 1994. године за то дјело имам и сад могу вам, вјероватно има у спису, имам број ослобађајуће пресуде која је била једина важна до 2005. године, значи после тог временског периода вратили смо се на посао, као што сам ја у овој изјави својој навео, значи радио сам као активни полицајац до 2003. године, чак сам радио ето једну годину и у крим техници и ово, оно.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Добро питање је моје 2005. године када је почео поступак против Вас, да ли се ту спомињао и Кесар Душко?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Где је он био тада?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па првоопружени је био на мојој оптужници.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Је ли он био, гдје је он био тада, није био са Вама у судници тада?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Није, водили су га у бјекству кажем вам као 1994. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пуномоћник Вас пита да ли Ви знате уопште где је он био? Где се налазио?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Био кући, па био кући, кажем вам, био је баш у том времену, зато ми је било чудно, ја сам од 2003. године ишао на суд и свраћам значи идем на суд и долазим у тај «Велепромет», човек ради ту, мени смешно али шта, видим, шта ја знам можда то тако треба. Ја не знам ето и тај суд да ли је послао који позив, можете видети са судом да ли је уопште послао позив том човјеку да се појави на рочиште код нас.

АДВ.МИЉКАН ПУЦАР: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Хоћете ми само рећи молим Вас, ко је био командир полицијске станице у то време?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па то је био, знам да је био начелник, начелник је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не начелник, начелник не то Вас не питам то сте рекли, него баш командир ко је био?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Сад ћу вам рећи, у том временском периоду баш је дошло до смјене начелника Јанковић Душан је био начелник, мислим да је тад у том времену било рушење власти и дошао је само да се сјетим, не могу се сјетити како се зове, он ради сада у, не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Знам да је сад директор у Дом оних поремећених људи, како се оно зове, да је сада директор са Б, Б.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је ли можете да се сетите заменика, помоћника, било кога, не начелника?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да Чађо Милутин, ја знам врх горе што је био значи био је Јанковић Душан, Чађо Милутин, од старјешина и Симо Дрљача, знам да је у том временском периоду тај дошао за начелника, после знам да је дошао јер давно је то било, знам ко су командири па сад, онда знам да је Џенадија Марко, Богдан Делић се тај зове, сјетио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Богдан Делић тад је дошао за начелника, баш у том временском периоду, ако не непосредно, значи баш у том временском периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли знате ко је водио ову редну листу, да ли је водила дежурна служба или ко?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Мислим за редне, то је распоред дежурстава или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: То је вјероватно у кадровској служби радници који су задужени за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у то време?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Вјерујте ми да не знам. Било је доста, било је неких женских што су радиле, ја знам секретарицу Нену, ње се сјећам да је она била од командира Чађе секретарица, да ли је она водила те редне листе јер сад ћу да вам кажем, те редне листе и то са тачношћу неком не вјерујем јер освједочио сам се који су људи били на боловању нису уопште били, не знам, не знам, вјероватно да су нешто водили бригу, а да ли су све могли пошто је било доста резервне полиције, онда неко не дође на посао, овај га замјени, то се преправи у дежурној служби па се пошаље горе, да ли се преправи горе то је било компликовано, јер много је било замјена у смјенама због болести, због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли оптужени има неко питање? Да, ево чланови већа ми указују да сте на записнику о саслушању сведока у

просторијама Окружног тужилаштва у Бања Луци изјавили да сте рођени 1979. године, је ли то тачно?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Није па зато вам кажем ето није, 1970. године јер то сам и ја негде прочитао само сам, није тачно 1970. сам године рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1970. године сте рођени?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево у том смислу ћемо и да исправимо.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, дакле ви немате исто никаква питања.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Само да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Са овог саслушања да ли ћу бити у могућности да добијем тонски запис овога мог свједочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, не радимо то. Господине Кнежевићу овим смо завршили са Вашим испитивањем, можете ићи.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Нисам Вас разумио за ово моје питање, нисам Вас добро разумио можда због слушалица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите уопште да Вам се достави да кажем копија овог записника, аудио записника, је ли то тражите?

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Да, аудио записника, ја не знам да ли су у могућности овде код нас да добијемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да се и код вас снима.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Па снима се зато кажем да не тражим сад од Вас, могу ли од њих да Ви то одобрите њима а ја то да преузнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, тражите. Можете. Хвала Вам, можете ићи.

СВЕДОК РАДОСЛАВ КНЕЖЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има некога још ту у Вашој судници?

САРАДНИК СУДА БиХ У САРАЈЕВУ: Не, судија Весна Јесенковић није у судници па можете мене питати ако треба нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја само хоћу да Вам се захвалим што смо успоставили видео-конференцијску везу и овим бисмо завршили. Поздрављам вас.

САРАДНИК СУДА БиХ У САРАЈЕВУ: Хвала и Вама такође.

Констатује се да је прекинута видео-конференцијска веза у 14,55 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било за данас. Да ли имате неке предлоге?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја се извињавам госпођо председнице већа, 29.05.2009. године сам као бранилац присуствовао саслушању ове двојице данас сведока и тада ми је Радаковић Драго дао један, ја не знам како да назовем, једну изјаву његову и Кнежевић Радослава, у то време био је и колега заменик тужиоца, ја сам питао може ли да се то да и тужилаштву и онда је он изричито рекао да тражи да се то не да тужилаштву јер ја сам мислио да ће и тад требати да се да један примерак тужилаштву. Зато сам данас питао и једног и другог да ли су сагласни са тим да ја вама ово предам да се ви упознате и да видите има ли било каквих разлога, нема проблема да не види и тужилаштво, има ли било каквих разлога поново саслушавати ову двојицу после овога што прочитате у њиховим изјавама, онога што се њима дешавало у току суђења, уценама које су трпели да терете Кесар Душка и све што практично овде пише ви ћете се упознати па ћете видети да ли има потребе да се ово изводи као доказ, може ли се изводити као доказ или се морају поново саслушати на ове околности. Знате ја се извињавам што пре нисам, да сам имао њихово допуштење ја бих то дао, верујте ми да би ја ово најрадије дао штампи и обнародовао свима, међутим нисам хтео јер то нисам, нисам имао дозволу од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно ово што нам будете доставили то ће бити достављено и супротној страни.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Нормално, нормално, ја сам исфотокопирао пошто ћу себи задржати оригинал, вама ћу дати оригинал на увид. Ја сам данас фотокопирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је копија.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Да, то је копија. Ово је оригинал. На свакој страни је потписао Радаковић, а на задњој су потписали обојица.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је бранилац оптуженог адв.Душан Машић предао суду – «Црни мрак-операција ликвидације Муслимана у Приједору у ноћи 30/31.03.1994. године», и то у форми писменог документа – изјаве Радаковић Драге и Кнежевић Радослава. Писмени документ има 15 страна. Врши се увид у оригинал, а суд задржава копију за списе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке предлоге можда у овом моменту, овакав је план Гвозден Драган није, одбио је да сведочи то знате проšli пута сам вас обавестила, међутим ја ћу вам само саопштити да у сваком случају покушала сам још један један пут да ступим у контакт и ако икако буде могуће да путем видео-коференцијске везе буде саслушан. Наравно писали смо, упутили смо тај један допис да у смислу Европске конвенције да га позову да буде саслушан у својству сведока. Уколико и то не будемо

могли видећемо шта ћемо даље да радимо, али ово саслушање, односно испитивање сведока, је одређено за 06.09.2010. године са почетком у 09,30 часова. То је једини термин који смо успели да обезбедимо. То је 06.09. тако је 06. септембар, пре тога имамо резервисане термине за 10. и 11.06.2010. године, али то је у случају ако ви имате неке предлоге евентуално за саслушање неких сведока, ако немате тачно је да нисмо исцрпели све предлоге оптужнице, међутим да бисмо добили у времену ако имате неке предлоге за саслушање ви можете и писменим путем да обавестите суд, у том случају бисмо заказали или два дана или један дан, јер је предвиђено и 10. и 11.06. тако је. Ако немате у овом моменту никакве предлоге онда би одредили 10. јун и позвали бисмо вештаке, позвали ове предложене, уствари то је предложено да се прочитају ти искази, тако да ће бити највероватније ви ћете бити посебно обавештени у писменом облику ко ће бити позван све од сведока, вештака, али ја ако ви немате сада, ако можете одмах да ме известите да ли имате неке предлоге онда бисмо два дана, ако немате предлоге онда 10. јун.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ако ми дозволите да узмем реч. Видите обзиром да очекујем да кад прочитате ово што сам вам дао, ви имате неке идеје за даљи рад, то је под 1. Под 2. у случају саслушања Гвоздена знате неопходно би било да у исто време буду присутни и Радаковић и Кнежевић који су данас саслушани. Зашто је то неопходно, неопходно је због тога што и један и други и у том допису а и данас тврде да имају непосредна сазнања зашто је Гвозден сведочио овако како је сведочио један пут, знате. Обзиром да су њихова сведочења дијаметрално различита, дијаметрално различита, очекујем да ћете у најмању руку морати да их суочите да видите зашто, јер су они сведоци и један и други, говоре дијаметрално различито. Евидентно је да је Гвозден Драган више пута мењао свој исказ, овај задњи који је дао код нас је бар онолико колико сам га ја данас пратио, а и ви сте га вероватно пратили, у супротности са изјавом пре свега човека који је са њим заједно био те ноћи, а то је Кнежевић Радослав. Очекујем да у случају да саслушавамо Гвоздена бар Кнежевић буде присутан јер њих двојица су о истој ствари тотално различито говорили. Иначе, не могу да очекујем ја, зато данас нисам ни могао да питам Кнежевића на околности ове јер Гвозден још није саслушан. Саслушан је у истрази, али није саслушан на главном претресу, не знам шта ће, пошто сваки пут мења исказ не знам да ли ће остати при овом исказу или ће га, знате, шта ће

рећи. Значи, кад саслушамо Гвозден Драгана биће неопходно да поново урадимо бар по мени, то ће бити мој предлог, да урадимо суочење ако остану код ових свих исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад о овом предлогу наравно не можемо да одлучујемо јер немамо увид у овај поднесак који сте нам доставили.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Не само због поднеска, баш због тога, ви сте дана видели да се дијаметрално разликују Кнежевић Радослав и Гвозден Драган који су по заједничком признању заједно изашли на лице места, ушли у кућу или не ушли у кућу, један тврди да је ушао у кућу да је видео неке људе тамо, други тврди да није, према томе тотално два различита исказа, имамо два сведока о истом догађају. Знате, ја не могу да предлажем било шта док год не чујемо Гвоздена на главном претресу, због тога вам кажем не ради се о било каквој опструкцији предмета него морамо да идемо једним редоследом да би могли да знамо шта и како. Што се тих радних листа тиче разумете Кесар је рекао да се не сећа те ноћи шта је радио, међутим не споримо и нема никаквих проблема, пазите те ноћи је било дежурно преко не знам ни ја колико сто и нешто полицајаца колико видимо по тој радној листи, на ком делу града је он био тада дежурни то треба установити да ли има везе уопште тај део града са делом града где је он обављао дежурство, ако је дежурао. Знате, то све треба установити. У међувремену али кажем зато сам прихватио овај 10. да видимо шта, да барем урадимо те вештаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: А онда ћемо да видимо после шта ћемо даље да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, имате ли још да додате?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Значи у колико сати 09,30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда овако.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче је ли имате нешто да кажете? Да, да ли имате нешто можда да предложите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једна примедба на овакав наступ браниоца, пре свега доста је произвољна тврдња да је Гвозден мењао сваки час свој исказ, то није тачно његов исказ је промењен једном у односу на први исказ који је дао, касније је било неких модификација. Ствар оцене да ли је

и у којој мери нешто речено овако или онако, али не може се тврдити да је мењао исказ. Што се тиче некакве изјаве коју је тамо, коју су неко од ове двојице ту написали и доставили суду, то је апсолутно неуобичајено. Ја у принципу и одмах кажем да тако нешто не може да се чита као било какав доказ јер је то изјава коју је неко лице, сведок тамо дао некоме на улици, па нека је тај на улици бранилац, јер то у нашем ЗКП-у, процедури, тако нешто није предвиђено. Данас су ова двојица сведока саслушавана и било је места да се питају баш због тврдње да је тај Гвозден мењао исказ како је мењао, да ти сведоци да се они питају каква су то њихова сазнања на основу којих они тврде да је тај сведок мењао или исказ или их теретио једног, другог или трећег. То је што се тиче ових предлога. Ја предлажем да се искази, да се налаз вештака чита, ту ништа спорно нема да доводимо људе овде да губимо време, правимо трошкове. Ја немам питања за вештака ниједног, не знам да ли имате ви, ако имате ја то поштујем и према томе предлажем да се у једном тренутку прочитају сви предложени искази, сви предложени докази, стим да се изврши увид у комплетне списе Округног суда у Бања Луци и Врховног суда Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мисим да сте их већ прибавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, прибављени су списи комплетни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам предлога за саслушање било којих других сведока и то би било моје изјашњење у овом тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила да се адвокат сагласио, ја колико се сећам. Само мало. Ја колико се сећам Ви сте тражили да се издвоји све.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Не, ја и сад тражим да се издвоји све, вештачења која предлаже тужилац да се прочитају то су вештачења која су радили и наши вештаци на основу вештачења колико се ја сећам, вештачења која су радили за потребе овог поступка наши вештаци на основу вештачења, Станковић је то урадио колико се ја сећам, и ја се не противим да се то прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажете се само са тим?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што је радио др Жељко Каран, па Анђелковић др Душанка.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Да вам кажем једну ствар, ја мислим да је на основу тог вештачења, вештачење је урадио др Станковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја верујем др Станковићу и немам разлога да ако прочитамо Станковића, немам разлога да вршимо, прво ја се противим

увиду у списе уопште јер опет кажем, самим увидом у списе ми долазимо у двојност статуса ове двојице, они су ту били окривљени и давали су исказе као окривљени, овде су сведоци, знате. Ако читамо списе из предмета где су они били окривљени, ми се упознајемо са нечим што не може да користи, што не би смео да користи овај суд. Те према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Машићу, да ли Вас ја добро разумем, Ви сте на почетку рекли да условно речено да тражите да се све издвоји, самим тим и ови записници, ја не могу сада да нађем тај транскрипт.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Нисте Ви мене добро разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тако стоји у транскрипту.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја сам тражио да се издваја, ево ја ћу Вам и рећи ја тачно знам шта сам тражио да се издвоји, ја сам тражио да се издвоје сви записници о саслушањима како сведока тако и окривљених у предмету пред Окружним судом у Бања Луци и у Приједору где су били ослобођени. Зашто, зато што су ова двојица сада сведока у том предмету имали статус окривљених, те се по ЗКП њихови искази не могу користити у овом предмету, бар ја тако мислим. Бар ја тако мислим ако нешто ново није измишљено, а колико сам ја видео и министарка је јуче потписала и сагласност да испоручујемо наше људе Хрватима приметих и то. Приметих и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нашли смо.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Па и то не знам да ли пише у Уставу или не пише, а она потписа јуче колико ја видим. Према томе, ја опет кажем двојност се не може, не може да има двојно својство и окривљеног и сведока у истом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, о томе ће се одлучити до краја доказног поступка. Међутим, ја из овога ево гледам овај транскрипт аудио записа од 05.03.2010. године, овде сте тражили да се све издвоји, «што се тиче других записника за које сам убеђен да се исто не могу користити и то записник са главног претреса».

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Зашто се не могу користити, немам ништа против кажем јер је на основу вештачења Анђелковић Душанке и Каран Жељка и наш вештак урадио вештачење».

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја се не противим читању и вештачењу нашег вештака».

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Нашег вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се опет ограђујете.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: То данас кажем исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: То данас кажем исто, значи ја се не противим читању исказа проф.др Станковића, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али противите се читању налаз вештака др Карана.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Одмах да Вам кажем једну ствар, противим се зато што сматрам да чак није ни потребно, јер он је вештачио на основу ова два вештачења. Он није био на лицу места, он није радио обдукцију, није ништа, он је само нама препричао вештачење за наше потребе и тиме је практично дао легалитет вештачењу. Значи у принципу то је вештачење које је рађено за овај поступак и ја прихватам да се то вештачење чита, нема потребе звати др Станковића да овде понавља оно што је написао. Све друго, све друго не прихватам, сматрам да ти вештаци чак не могу ни да сведоче овде, да не могу ни да сведоче и да бране то вештачење јер нису дали у овом предмету то вештачење, ако ви мислите да могу ви то урадите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад ово је питање, питање доследности или недоследности. Ако тражите да се све издвоји од онога што је коришћено у поступку пред Окружним судом у Бања Луци, а након тога пристајете да се прочита оно што је урадио наш вештак на основу онога са чим се не слажете, онда је то апсолутна недоследност. Ја предлажем да се читају и са главног претреса и извештај о прегледу леша др Анђелковић, налаз и мишљење вештака Карана, ако сам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, Жељко Каран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И налаз и мишљење нашег вештака заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сагласни са тиме?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, па зато, знам ја шта сам ја Вас схватила. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

10.06.2010. године са почетком у 09,30 часова, судница бр.4.

На главни претрес позвати:

-др Анђелковић Душанку и др Жељка Карана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервишите и термин за 06.09.2010. године, када је одређено испитивање сведока Гвозден Драгана путем видео-конференцијске везе. Значи само извршите резервацију тог термина. Изволите.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Једно питање само, да ли се ово двоје људи које позивате саслушавају као вештаци или као сведоци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били вештаци у том предмету?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: У коме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том предмету који смо ми здружили овом спису.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја би онда молио да прво донесете одлуку о мом предлогу да ли ћете издвојити из списка све оно што треба да се издвоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас микрофон.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја немам ништа против да се ово двоје људи које сте поменули др Каран и др Анђелковић саслушају као сведоци у овом предмету то да, али пошто они нису заклети вештаци пред нашим судом ја вас молим да прво одлучите о мом предлогу да се из списка издвоје све оно што сам ја предложио да веће одлучи о томе па да видимо после одлуке већа како ћемо их саслушавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће ће одлучити.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Па добро, зато Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће ће одлучити накнадно. Ви знате да до краја доказног поступка може да одлучи о вашим предлозима.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Али ако ви њихове налазе користисте и саслушавате их као вештаке, вештаци се саслушавају другачије него сведоци. Другачије него сведоци, те према томе очекујем од Вас да пре него што њих двоје саслушате донесете одлуку једну где ћу ја знати да ли су они вештаци или сведоци, да знам кога питам тога дана, вештаке или сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, веће ће одлучити и бићете обавештени.

Довршено у 15,13 часова.

Записничар

Председник већа-судија